

Při tomto úředním jednání oprávněn jest použití pomoci jiných úřadů veřejných.

§ 8.

Vyřízení ústavu podepisuje předseda, v jeho nepřítomnosti zástupce nebo za zodpovědnosti předsedovy úředník jím pověřený.

Vyřízení, které spočívá na dobrém zdání sboru poradního, má se takového dobrého zdání výslovně dovolávati.

§ 9.

Proti vyzvání nebo rozhodnutí ústavu přípustna jest stížnost, kterou podati lze u tohoto ústavu do 8 dnů po doručení nářikáního výměru.

Nezabýval-li se sbor poradní věci spornou před rozhodnutím ústavu, jest předseda povinen dáti stížnost dříve, než ji zašle finančnímu úřadu I. stolice, na pořad příští schůze poradního sboru.

Souhlasí-li poradní sbor s rozhodnutím, předloží ústav stížnost se spisy berní správy (finančnímu ředitelství) řádného (posledního) bydliště (sídla) stěžovatelova, která podle potřeby vykoná nutná šetření a předloží na to stížnost nadřízenému zemskému finančnímu úřadu ke konečnému rozhodnutí.

Nesouhlasí-li poradní sbor s nářikáním rozhodnutím, vydá ústav rozhodnutí nové, opřené o dobré zdání tohoto sboru. Proti takovému novému rozhodnutí jest ovšem přípustna také nová stížnost.

§ 10.

Úřední korespondence ústavu jest v tuzemsku prosta poštovního po rozumu čl. II., odst. 1., zákona ze dne 2. října 1865, čís. 108 ř. z.

§ 11.

Nařízení toto nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provede je ministr financí ve shodě s ministry spravedlnosti a pošt a telegrafů.

Dr. Beneš v. r.

Šrámek v. r.

A. Novák v. r.

L. Novák v. r.

Srba v. r.

Černý v. r.

Tučný v. r.

Staněk v. r.

Dr. Šrobár v. r.

Dr. Mičura v. r.

265.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 7. srpna 1922

o soupisu pohledávek a závazků vzniklých v korunách rakousko-uherských mezi věřiteli nebo dlužníky československými a rakouskými a o zákazu soukromé úpravy těchto právních poměrů.

Podle zákona ze dne 30. června 1922, čís. 207 Sb. z. a n., nařizuje se:

§ 1.

Soupisu podrobeny jsou veškeré kdykoliv splatné peněžní pohledávky a závazky (s výhradou § 2), jež vznikly v rakousko-uherských korunách před 26. únorem 1919 a spočívají na soukromoprávním titulu nebo založeny byly na smlouvách a jiných právních jednáních soukromoprávních z doby před tímto dnem, pokud dne 15. září 1922 ještě trvaly mezi:

a) republikou Československou a republikou Rakouskou,

b) jedním z těchto států a fysickými neb právníckými osobami nebo jinakými obdobnými samostatnými jednotkami hospodářskými, které měly dne 26. února 1919 své řádné bydliště (sídlo) na území státu druhého,

c) fysickými neb právníckými osobami, nebo jinakými obdobnými samostatnými jednotkami hospodářskými, z nichž dne 26. února 1919 měla jedna svoje řádné bydliště (sídlo) na území druhého státu.

Při tom pokládají se tuzemské odbočky peněžních ústavů, jichž hlavní sídlo bylo dne 26. února 1919 v cizině, za ústavy tuzemské, cizozemské odbočky peněžních ústavů, jichž hlavní sídlo bylo dne 26. února 1919 v tuzemsku, za ústavy cizozemské.

Ústavy pojišťovací považovati jest za ústavy peněžní podle § 1, odst. 3., zákona ze dne 30. června 1922, čís. 207 Sb. z. a n.

U ostatních osob právníckých neb u jiných obdobných samostatných jednotek hospodářských rozhodným jest sídlo jejich dne 26. února 1919, nikoli místo provozovny.

§ 2.

Ze soupisu (§ 1) jsou vyloučeny:

1. pohledávky a závazky proti bývalé c. k. poštovní spořitelně ve Vídni,

2. pohledávky a závazky, které za likvidace Rakousko-uherské banky přešly od ní na státy sukcesní,

3. vzájemné pohledávky a závazky mezi ústředním (hlavním) závodem a odbočkou (§ 1),

4. všelikého druhu peněžní platy smluvně se opakující (na př. renty doživotní),

5. pohledávky a závazky z cenných papírů (úroky, dividendy a kapitálové splátky),

6. pohledávky a závazky z poměrů sociálního pojištění, dále z pojištění soukromého, pokud příhoda pojistná nenastala před 26. únorem 1919; stejně vyloučeny jsou pohledávky a závazky ze smluv zajišťovacích;

7. pohledávky a závazky, které před 15. zářím 1922 se souhlasem obou stran bez výhrady byly již splněny.

Naproti tomu sepsati jest pohledávky a závazky, které po 25. únoru 1919 byly splněny bez souhlasu obou stran složením u soudu.

§ 3.

Soupisem povinny jsou veškeré osoby fyzické a právnické, jakož i jiné obdobné samostatné jednotky hospodářské (nebo jejich právní nástupci) (§ 1), které ještě dne 15. září 1922 byly věřiteli pohledávek nebo dlužníky závazků v § 1 tohoto nařízení uvedených, pokud dne 26. února 1919 samy měly bydliště (sídlo) na území republiky Československé, kdežto jejich smluvní strana na území republiky Rakouské.

Státní příslušnost vůbec nerozhoduje.

Změna bydliště (sídla) po 26. únoru 1919 zprošťuje věřitele neb dlužníka této přihlášky jen tehdy, má-li dne 15. září 1922 bydliště (sídlo) jinde než v republice Československé nebo Rakouské.

Věřitel neb dlužník, který se přestěhoval po 26. únoru 1919 z republiky Československé do Rakouska nebo naopak, podá tedy přihlášku tam, kde by ji byl podal, kdyby své původní bydliště (sídlo) z 26. února 1919 nebyl změnil.

Za stát podají přihlášky soupisové jednotlivé ústřední úřady.

§ 4.

Soupisové přihlášky podati jest do 2 měsíců po tom, kdy toto nařízení bylo vyhlášeno, u Československého zúčtovacího ústavu v Praze (nař. ze dne 7. srpna 1922, čís. 264 Sb. z.

a n.) na úředních tiskopisech. Cena jejich a způsob prodeje oznámen bude v úředních listech a denním tisku.

Byla-li přihláška zaslána poštou, platí za den přihlášky den podání na poštu. Jakákoliv jiná přihláška, která snad byla podána před vydáním tohoto nařízení, nezprošťuje povinnosti soupisové; k takovým dřívějším přihláškám nebude vůbec přihlíženo.

§ 5.

Pro každou pohledávku nebo dluh mezi různými smluvními stranami podati jest zvláštní přihlášku trojmo.

Přihláška musí obsahovati:

1. jméno, státní občanství a bydliště (sídlo) věřitelovo:

a) dne 26. února 1919,

b) dne 15. září 1922;

2. jméno, státní občanství a bydliště (sídlo) dlužníkov:

a) dne 26. února 1919,

b) dne 15. září 1922;

3. peníz pohledávky nebo dluhu dne 26. února 1919 a dne 30. června 1922, při hypotekárních a jiných dlouhodobých půjčkách stav ze dne 26. února 1919 a ze dne splatnosti poslední anuity, splatné před dnem vyhlášení tohoto nařízení,

4. úrokovou míru a obnos dlužných úroků dne 26. února 1919 a dne 30. června 1922,

5. den vzniku (na př. smlouva, objednávka, dlužní úpis, směnka, vklad ze dne.....),

6. den splatnosti,

7. bližší označení pohledávky nebo dluhu (na př. pohledávka obchodní, směnečná, na běžném účtu, hypotekární),

8. při pohledávkách a dlužích zajištěných právem zástavním bližší označení zástavy,

9. jinaká ujednání dotýkající se velikosti pohledávky nebo dluhu.

Pohledávky a dluhy, jichž právní trvání jest sporno nebo pochybno, nebo o kterých jest pochybno, jsou-li podle tohoto nařízení soupisem povinny, nutno rovněž přihlásiti, jest však tuto skutečnost v přihlášce poznamenati.

§ 6.

Přihlášky a vysvětlivky k nim jsou prostory kolků a poplatků. Jinaká podání a žádosti podávané Československému zúčtovacímu ústavu podrobeny jsou zákonnému kolku.

§ 7.

Československý zúčtovací ústav rozhoduje o tom, podléhá-li pohledávka neb dluh soupisu, čili nic.

Příhlášky neúplné, nejasné, opožděné neb takové, které nebudou podány na úředním tiskopisu, jsou neplatné a nebude k nim přihlíženo.

Rozhodne-li Československý zúčtovací ústav, že pohledávka nebo dluh nejsou soupisem povinný, přihlášku vrátí.

Stížnost do rozhodnutí Československého zúčtovacího ústavu podati lze u tohoto ústavu do 8 dnů (§ 9 vlád. nař. ze dne 7. srpna 1922, čís. 264 Sb. z. a n., o Československém zúčtovacím ústavu).

§ 8.

Pohledávky, které k povinnému soupisu včas přihlášeny nebyly, propadají ve prospěch státu, nepřihlášené závazky nezanikají, i když vzájemnou dohodou byly uhrazeny.

Následky tyto mohou však nastati jen z opominutí úmyslného nebo neomluvitelného; rozhodne o nich finanční úřad I. stolice (odst. 3.).

Kdo povinné přihlášky včas nepodal nebo dopustil se vědomě neb z neomluvitelné nedbalosti jakékoliv nesprávnosti v přihlášce, dopouští se přestupku a bude kromě následků v odst. 1. zmíněných potrestán berní správou svého řádného (posledního) bydliště (na Slovensku a v Podkarpatské Rusi finančním ředitelstvím) pokutou do 50.000 Kč.

Neuposlechne-li kdo vyzvání Československého zúčtovacího ústavu, může k tomu býti berní správou (finančním ředitelstvím) svého řádného (posledního) bydliště donucen pořádkovou pokutou do 50.000 Kč, kterou lze opakovati tak dlouho, až vyzvání bude vyhověno.

Pořádkové pokutě předcházeti však musí vyhrůžka, že pokuta taková, číselně určená, bude uložena, neuposlechne-li vyzvaný do určené, aspoň 8denní lhůty.

O stížnostech do těchto všech trestních nálezu berní správy (finančního ředitelství) rozhodují konečně zemské finanční úřady.

Lhůta odvolací jest 8denní.

Pokuty podle tohoto paragrafu uložené připadnou státu.

§ 9.

Dnem 15. září 1922 zakazuje se konati i přijímati jakékoli platy, převody a veškerá jiná právní jednání, směřující k urovnání pohledávek a závazků podle tohoto nařízení soupisem povinných.

Právní jednání proti tomuto zákazu učiněná nebo taková, podle kterých na místo původního věřitele neb dlužníka někdo jiný nastoupiti má, jsou neplatná.

Každý, kdo by proti tomuto zákazu jednal nebo při dotyčném právním jednání jakkoli spolupůsobil, dopouští se přestupku a bude potrestán berní správou svého řádného (posledního) bydliště (na Slovensku a v Podkarpatské Rusi finančním ředitelstvím) pokutou do 50.000 Kč (§ 8).

Kromě toho považují se pohledávky proti tomuto zákazu urovnané neb takové, při nichž stal se pokus takového urovnání, za nepřihlášené.

§ 10.

Nařízení toto nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provede je ministr financí v dohodě s ministry spravedlnosti a pošt a telegrafů.

Dr. Beneš v. r.

Šrámek v. r.

A. Novák v. r.

L. Novák v. r.

Srba v. r.

Tučný v. r.

Černý v. r.

Staněk v. r.

Dr. Šrobár v. r.

Dr. Mičura v. r.

266.

Vyhláška ministra průmyslu, obchodu a živností ve shodě s ministrem školství a národní osvěty ze dne 8. září 1922

o vysvědčeních Dívčí odborné školy rodinné a živnostenské v Přerově.

Dívčí odborná škola rodinná a živnostenská v Přerově zařazuje se dle § 14 d, odst. 3., zákona ze dne 5. února 1907, č. 26 ř. z., a dle nařízení ministra obchodu ve shodě s ministrem kultu a vyučování ze dne 26. července 1907, č. 180 ř. z., do seznamu oněch živnostenských učilišť, jejichž vysvědčení na odchodnou nahrazují průkaz řádného dokončení učebního poměru (tovaryšský list neb zkoušku tovaryšskou), opovídají-li ženy živnost oděvníckou omezenou na šití ženských a dětských šatů.

L. Novák v. r.

Dr. Šrobár v. r.